

cialdemokratiet er derfor fortsat optaget af en indsats over for de unge, som har svært ved at vinde indpas på arbejdsmarkedet og uddannelsesområderne, og en ekstra indsats over for de unge, der har svært ved at finde sig til rette i mangfoldigheden af mere traditionelle uddannelsesstilbud.

De unge, der ikke påbegynder eller ikke afslutter ungdomsuddannelser i dag, er langt fra en homogen gruppe. Der er en mangfoldighed af årsager til, at de ikke vinder indpas i det traditionelle ungdomsuddannelsessystem. For nogle vedkommende er der tale om udpræget skoletræthed, andre er bogligt svage, og for atter andre unge er barrieren et traditionsbrud med familie og måske med miljø. Vi har derfor brug for flere tilbud og muligheder for de unge, der tager sigte på den enkelte unges behov.

Et af instrumenterne til at få flere unge i uddannelse er den fri ungdomsuddannelse. Skoler og vejledere inden for den fri ungdomsuddannelse kan med stolthed konstatere, at det undersøgesarbejde, der har været sat i værk om denne uddannelse, klart viser, at de gør en forskel. Den fri ungdomsuddannelse har bidraget til, at flere unge får en uddannelse. Men som undersøgelsen også konstaterer, er det fortsat ikke hele uddannelsens målgruppe, der kommer i gang under ordningen. Således ser det ud til, at det er de svageste unge, der stadig mangler, og derfor vil Socialdemokratiet også gerne medvirke til at ændre loven om den fri ungdomsuddannelse, således at sigtet med uddannelsen og den økonomiske vægtning tager højde for, at uddannelsen netop skal henvende sig til og koncentrere sig om de bogligt svageste unge. Endelig medvirker Socialdemokratiet gerne til en opstramning af reglerne, således at utilsigtet brug af den fri ungdomsuddannelse begrænses. Her tænker jeg bl.a. på utilsigtet brug af muligheden for udlandsophold.

Socialdemokratiet kan med dette som udgangspunkt støtte ministerens forslag og ser frem til en spændende udvalgsbehandling.

Vedrørende beslutningsforslag nr. B 142 kan det undre os i Socialdemokratiet, at forslagsstillerne mener, det er værd at bruge Folketingets tid på at fremsætte beslutningsforslag om ting, man allerede ved, og emner, som man ved, at ministeriet allerede er optaget af og derfor er i gang med at udarbejde lovforslag om. Men det må være op til forslagsstillerne at forklare sig over for befolkningen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Den socialdemokratiske ordførers målsætning fejler ikke noget. Den er jeg sådan set enig i, og jeg er også enig i de meget smukke ord, som den socialdemokratiske ordfører udtalte. Men det, der undrer mig såre, er, at vi nu står med et forslag, der i virkeligheden strammer op og i højere grad virker som en hindring for, at de allersvageste kan få en uddannelse.

Kan den socialdemokratiske ordfører forklare mig, hvad grunden skulle være til, at lige præcis de, der er allersvageste, nu risikerer at få en øget egenbetaling? Hvad er begrundelsen for det? Er det noget, der peger i den rigtige retning? Er det i overensstemmelse med den socialdemokratiske ordførers smukke visioner? Det er den ene ting.

Er det i overensstemmelse med den socialdemokratiske ordførers smukke visioner, at nu skal der strammes så meget op, at målgruppen bliver smallere og smallere? Stemmer det overens med de uddannelsespolitiske visioner, der har været i Socialdemokratiet om, at det er vigtigt, at så mange som muligt blandes på et hold? Eller skal vi efter Socialdemokratiets mening til at lave virkelig skarp segmentdyrkelse? Dét præcise segment skal gå på dén uddannelse, og dét præcise segment skal gå på dén uddannelse. og det segment på dén uddannelse. Er det de samme toner, som har lydt siden Borgbjergs dage, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu består tilbudet til unge, som ikke er i gang med en uddannelse på nuværende tidspunkt, jo ikke kun af den fri ungdomsuddannelse, og som hr. Søren Kolstrup måske hørte, nævnte jeg, at der findes en række muligheder i dag, og at den fri ungdomsuddannelse er et af tilbudene og en af mulighederne.

De ændringer, som sker med lovforslaget, tager bl.a. sigte på at få defineret målgruppen meget, meget klarere og få sendt nogle klare signaler til vejledere og skoler om, hvem det er Folketinget mener man skal tage hånd om, nemlig de svageste elever. Som rapporten fra PLS Rambøll jo har dokumenteret, har en af forhindringerne været det lave vejledningstilskud, og det har måske gjort, at flere skoler og flere vejledere har fravalgt specielt svage unge, fordi de har været meget ressourcekrævende. Men det ligger jo